

Verslag week 28

Maandag 8 juli

Schrijfgroep: Collega H. moet verstek laten gaan. Zij wordt vervangen door en onze trainee P. We hebben een nieuwe deelnemer, een man die bekend is bij mij en mijn collega's, die redelijk heftig en nadrukkelijk aanwezig kan zijn. Hij heeft eerder dit jaar bij RCO De Hoofdzaak¹ een situatie gecreëerd waardoor hij daar niet meer welkom is. Verder weet ik van hem dat hij van de complottheorieën is, en hijzelf weet dat overigens ook.

Omdat hij nieuw is in de groep, stel ik voor dat we eerst een voorstelrondje doen. Ik ben me er van bewust dat hij daar waarschijnlijk ruim de tijd voor zal nemen en dat is ook inderdaad het geval. Ik doe dat omdat ik vermoed dat de thema's die hem het hoogst zitten dan naar buiten komen – ik weet daar ietsje van maar echt heel weinig - en dan is die hebben we dat gehad, om het even simpel te zeggen; dan is die grootste druk bij de eerste sessie al weg en hoeven we er niet steeds in extenso op terug te komen.

Mijn vermoeden blijkt juist

Mijn vermoeden blijkt juist. Hij vertelt met de nodige heftigheid en pathos een op zich aangrijpend deel van zijn geschiedenis, waarbij hij in de ban van zijn eigen verhaal opstaat uit zijn stoel en hij op theatrale wijze, met o.a. zijn armen in de lucht, een soort eenakter opvoert, waarbij hij zijn tranen laat vloeien. In zijn glanzende ogen heeft hij een blik die niet hélemaal van deze wereld is; kennelijk ziet hij de beelden weer voor zijn geestesoog. Het was een aparte ervaring maar het bleef allemaal gelukkig binnen de perken en ik hoefde hem niet te onderbreken.²

Dat verhaal ging over een voor hem zeer traumatiserende gebeurtenis. (Later hoor ik van een collega die hem beter kent, dat hij deze – ja, laat ik het hier maar een voorstelling noemen - vaker opvoert.) Ik laat hem in ieder geval begaan en daarna gaan we verder met het voorstelrondje.

In de discussie die ontstaat naar aanleiding van de schrijfoopdracht manifesteert hij zich nadrukkelijk maar hij blijkt stuurbaar. Ik merk dat hij heel gretig is om te leren en het graag goed wil doen. Zodra ik merk dat hij zichzelf al pratend weg laat drijven in de richting van complottheorieën, leid ik hem daaruit echter weg en dat lukt ook. Als hij over de Illuminati begint, breek ik bot en resoluut in: "Daar gaan we het niet over hebben". Hij houdt er meteen over op.

In al zijn heftigheid en openheid zie ik hem even goed wél als aanwinst voor de groep. Hij brengt leven in de brouwerij en zoals gezegd; *hij wil graag*. Hij wil graag veranderen, graag leren, zichzelf verbeteren.

Na afloop ga ik verder met de voorbereidingen van de communicatie voor de Zingevingsgroep en ik de *Groep Mijn leven door de lens*, en ik schrijf een stukje t.b.v. de aankondiging op Facebook over mijn Herstelverhaal.

Coachingsgesprek

's Middags is er groepsoverleg maar ik heb een coachingsgesprek met mijn Coach Bea van HtH en Mijn Coach H. Het vindt plaats op de HWP in Schagen, Bea is met de trein gekomen. Het is een welwillend en heel positief gesprek, men is tevreden en ik mag zeker niet klagen. Later bedenk ik dat beide dames iets gemeen hebben: ze houden van zingen en beiden zingen in een koor. Net als mijn zus trouwens. Lees hier mijn verslag van het gesprek.

---

¹ Voorheen RCO De Hoofdzaak, ook al is deze naam nog altijd de naam die iedereen noemt en kent.

² Ik check e.e.a. overigens ook kort, in een terzijde bij een groepslid: is dit okay voor je? Dat is het. Prima.

Dinsdag 9 juli

Een Howie-vrije dag. Ik heb een interview met Niek Kuijper, hoofd communicatie van GGZ-NHN in HHW, over E-Health. Een sympathiek en intelligent iemand. Het wordt een leuk en interessant interview, dat ik opneem met mijn mobiele telefoon, die dat goddank uitstekend doet. Hij heeft veel informatie en ik merk dat ik moet zorgen dat ik op korte termijn eens moet kijken wat ik allemaal heb, zodat ik er een heldere lijn uit kan destilleren.

In de middag werk ik een interview uit dat ik vorige week heb gehouden.

Krijg overigens ook een appje van een klasgenoot; ze heeft mijn portfolio gelezen en ze schrijft dat ze er veel van leert. O.a. mijn manier van schrijven, de samenvattinkjes bij elk weekverslag en de opbouw van elk reflectieverslag. Het geeft haar een idee hoe het ook kan. Vleidend om te horen... Ik bedank haar met drie emoticons van die samengevouwen handjes, het namasté-gebaar. Dat betekent:

ik buig voor het goddelijke in jou, of soms wordt het vertaald als: Ik buig voor het licht in jou. Ik zie en gebruik het zelf als uiting van dank(baarheid) en respect voor de ander.

Ze schrijft ook dat ze de link van mijn website per app heeft doorgestuurd naar klasgenoten. Ook dat is vleidend maar ik voel me er toch ongemakkelijk onder. Het had voor mij eigenlijk niet per se gehoeven; ze had het even kunnen vragen, suggereert een vriendin van me. Ja, dat is zo, bedenk ik. Ik wil helemaal niet de suggestie wekken dat de manier waarop ik mijn portfolio maak een soort norm zou moeten zijn voor anderen.³ Iedereen heeft immers zijn eigen manier die het best bij hem of haar past. De vriendin vindt dat ik haar dat wel moet zeggen. Ik zal dat doen; het is natuurlijk geen drama allemaal en het is gedaan met de beste bedoelingen, en ja, de site is voor de hele wereld open en vrij toegankelijk maar toch... Dat van: jullie moeten dit zien.... Ongemakkelijk. Als men het zelf ontdekt, prima.

Woensdag 10 juli

De Lotgenotengroep, samen met collega H.. De groep loopt op zich goed maar toch ook een beetje wonderlijk. Eén van de deelnemers heeft een bijzonder, en opnieuw, heftig verhaal. Het heeft te maken met veiligheid, bedreiging en justitie. Daar gaat een groot deel van de tijd aan op, tja, dat was op dat moment nodig. Toch maken we wel het rondje af en pakken we ook de draad van het thema weer op.

---

³ Al gebiedt de eerlijkheid me te melden dat het me voor de hoofddocent wel gemakkelijk zou lijken als iedereen zijn of haar portfolio digitaal aanlevert. Ook voor de studenten zelf. In een vast format. Waarom niet? Waar studenten zich nu op papier uitleven, kan dat even goed digitaal. Niemand hoeft nog pakken papier te printen om daar vervolgens een soort boekwerk van te maken, en de hoofddocent hoeft al die verslagen niet op te bergen, ergens; als ik klaar ben, stuur ik hem gewoon een linkje. "Vind ik dat goed?", vroeg hij toen ik hem dat vertelde, want volgens de huidige regels moeten de studenten hun portfolio op papier aanleveren. Ik hoop het, en zo niet dan toch, want printen is voor mij geen optie... Het hele concept van verdieping, verbinding en alles is matrix-achtig met alles verbonden gaat dan naar de ratsmodee. Overigens is het voor hem, denk ik, een voordeel dat ik alles digitaal heb want hij kan nú al beginnen met lezen. Kan helpen piekbelasting te voorkomen.

In de middag ga ik aan de slag met de opzet en werkwijze van de Zingevingsgroep. Ik haal van de I-schijf een voorbeeld van een basisdocument en pas dat aan aan onze eigen behoefte. Ik krijg het net niet helemaal af.

Donderdag 11 juli

Tot tien uur werk ik thuis verder aan die opzet. Ik volg weer wat nieuwe zalen toen, en het is nog steeds niet af. Om tien uur vertrek ik naar de HWP in Alkmaar, waar ik een afspraak heb met collega F., die me meer kan vertellen over de ins en outs van de fotogroep. Valkuilen, tips. Een leuke sessie. Er komt onaangekondigd een jongen langs die aan de slag wil met zijn herstel. Hij denkt aan de WRAP. Zingeving lijkt hem echter ook wel iets, dan doen ze in Alkmaar ook, ook daar hebben we ons georiënteerd.

De jongen wordt aangebracht door een collega die op de 1^e verdieping werkt, bij de E-Health. Mijn oren zijn direct gespitst! na afloop van het overleg met F. daal ik af naar de 1^e verdieping en ik zoek de collega op. Ook dat is leuk en informatief. Ze geeft me een *Menukaart internetbehandeling* mee, waarop de verschillende fases van behandeling minutieus staan weergegeven. Op de achterkant staat een *Suggestie stroomschema internetbehandeling*.

We maken een afspraak voor donderdag 25 juli in Schagen, want daar moet ze die dag toch zijn.

Al drie deelnemers!

In de middag krijgt onze groep een training in werken met het Elektronisch Patiëntendossier (EPD). Ik word er vrijwel acuut volstrekt wazig en ook heel moe van. Ik maak wel aantekeningen maar en begrijp het in grote lijnen maar ik moet toch echt zelf een keer mee aan de slag. M.i.v. 12 augustus moeten we er mee gaan werken.

De bijeenkomst duurt korter dan ik had gedacht; ik was uitgegaan van de hele middag maar het bleef beperkt tot één uur. Dat geeft mij de ruimte om de laatste hand te leggen aan de basisdocument voor de Zingevingsgroep. I. en ik zoeken, aangezien we samen aan dat project werken, zoeken elders in het gebouw een rustige ruimte op, want onze collega's werken en overleggen de werkplaats zelf. Als we klaar zijn en nog even langsgaan in de HWP horen we dat er al drie aanmeldingen zijn voor de Zingevingsgroep (terwijl onze opzet nog niet eens is goedgekeurd ;-)! Erg blij mee, dan zitten we volgende week woensdag, als we beginnen, in ieder geval niet in ons eentje zonder groep in een zaaltje, sip naar elkaar te kijken.

Ik realiseer me, deze en vorige week meer dan ooit, dat bij het werk van ervaringsdeskundige veel meer regelwerk komt kijken dan ik had kunnen vermoeden. Het is niet de hele dag groepend draaien. Dat leren ze je niet op school. Er zijn allerlei projecten en projectjes die óók spelen, waar mijn collega's zich mee bezighouden. Met de oprichting van een respijthuis in Hoorn bijvoorbeeld. Of het geven van voorlichting in een klas, met kinderen van vijftien jaar. Of de komst van de HOI's, met de nieuwe werkwijze die dat met zich mee brengt ([Visietoets, pag. 7 en 8](#)).

Vrijdag 12 juli

Ik werk een interview uit voor mijn E-health-project.